

वृक्ष m. N. pr. eines Bruders des Karṣa MBu. 7, 6942.

वृक्ष 1) m. N. pr. eines Sohnes des Çiñhāli Hariv. 68. VP. 98. — 2) f. वृक्ष a) ein best. Kringelweide Çat. Ba. 12, 5, 2, 5. — b) N. pr. eines Frauenzimmers (könnte auch ein Appellativ sein) gaṇa वाक्वादि zu P. 4, 1, 96; vgl. वार्कलि, वार्कलिय.

वृक्षवक्षि m. N. pr. eines Mannes gaṇa रेवत्यादि zu P. 4, 1, 146. — Vgl. वार्कवक्षि.

वृक्षस्थल n. N. pr. eines Dorfes MBu. 5, 284. 2595. 3027. LIA. 1, 691. fg.

वृक्षाती (von वृक्ष + अति Auge) f. Ipomoea Turpethum R. Br. RATNAM. im ÇKDn.

वृक्षाक्षिर्न (वृक्ष + अक्षि) m. N. pr. eines Mannes P. 8, 2, 165; vgl. वृक्ष. 3 x P. 4, 3, 60.

वृक्षार्थ (von वृक्ष) adj. raub- —, mordtätig RV. 10, 133, 4.

वृक्षारति (वृक्ष + अति) m. Hund (der Feind des Wolfes) ÇANDAM. im ÇKDn.

वृक्षारि (वृक्ष + अरि) m. dass. RIGAN. im ÇKDn.

वृक्षाश्च (वृक्ष + अश्च) m. N. pr. eines Mannes; pl. seine Nachkommen Sāmś. K. 184, a, 2. sg. ein Sohn Kṛṣṇa's Hariv. 9188. वृक्षास्य die neuere Ausg.

वृक्षाश्वि m. N. pr. eines Mannes; pl. seine Nachkommen Sāmś. K. 184, a, 11. man hätte वार्काश्वि erwartet.

वृक्षास्य (वृक्ष + आस्य) m. N. pr. eines Sohnes des Kṛṣṇa Hariv. 9188 nach der Lesart der neueren Ausg., वृक्षा die ältere.

वृक्षादर (वृक्ष + उ) m. 1) Bein. Bhīmasena's Tait. 2, 8, 15. H. 707. Bhag. 1, 15. MBu. 1, 2444. 5343. 5902. 5928. 3, 15694. Buie. P. 1, 7, 18. 10, 10. 9, 22, 28. — 2) N. einer Gruppe von Kobolden im Gefolge Çiva's Ravāṇa. 29 in Journ. of the Am. Or. S. 6, 523.

वृक्षादरमय adj. von Vṛkodara d. i. Bhīmasena kommend: भय MBu. 5, 2182.

वृक्षा 1) m. a) du. die Nieren Vajr. 100. AV. 7, 96, 1. 9, 7, 13. VS. 25, 8. Çat. Ba. 3, 8, 2, 17. Kīrt. Ça. 6, 7, 6. 25, 7, 84. Kauç. 45. 81. Çiñh. Ça. 4, 14, 14. Āçv. Gṛm. 4, 3, 21. 24. Jīñ. 3, 97. Çiñh. Sāmś. 1, 5, 28. — b) nach Sā. so v. a. Abwender nämlich der Krankheit RV. 1, 187, 10. — 2) f. वा = वृक्षा = रुद्र Herz H. 623.

वृक्षा m. dū. = वृक्षा die Nieren Jīñ. 3, 94.

वृक्षा s. u. अश्व.

वृक्षा s. u. वर्ष und vgl. बाहुवृक्षा.

वृक्षावर्क्षि adj. derjenige, welcher das Gras zur Opferstreu ausgerauft oder abgeschnitten hat so v. a. zum Empfang der Götter gerüstet; opfernd, Opfer liebend Naig. 3, 18. RV. 1, 12, 3. 3, 2, 6. 89, 9. 5, 9, 2. 8, 68, 1. 8, 5, 17, 7, 20 (wohl वृक्षावर्क्षि: zu betonen). 27, 7. 76, 3. 86, 1. 10, 94, 9. Ind. St. 10, 409.

वृक्षि (von वर्ष) f. s. नमो und मु.

वृक्षा f. du. so v. a. वृक्षा die Nieren TS. 5, 7, 40, 1.

वृक्ष. वृक्षते Daitup. 16, 2 (वृक्ष). वृक्षते वृक्ष कन्या erwidert Daitup. im ÇKDn. Diese unbelegte Wurzel hätte als वर्क्ष aufgeführt werden müssen.

वृक्ष Uṇ. 3, 66 (von अश्व). m. 1) Baum AK. 2, 4, 1, 5. Tait. 2, 4, 2. H. 1114. HALI. 2, 22. 24. RV. 1, 164, 20. 22. 2, 14, 2. निधिमस् 59, 1. पक्ष 4, 20, 5. 8, 78, 6. वि वृक्षान्कसि 83, 2. उप स्थेयाम वृक्षं न वृक्षम् 7, 98, 5.

10, 34, 7. निष्टम्भार चमसे न वृक्षात् 68, 8. 94, 2. 127, 4. सुपला 138, 1. रुक्मिण VS. 16, 17. 19. 51. 58. AV. 1, 14, 1. वृक्षमि ते कुलिशेनेव वृक्षम् 2, 12, 3. 6, 48, 1. 12, 1, 27. 51. Çat. Ba. 1, 3, 8, 20. वृक्षे नाव प्रतिवर्षीय 8, 4, 6. 2, 2, 4, 10. 6, 2, 17. 14, 6, 2. TS. 6, 3, 2, 2. Kīrt. Ça. 1, 3, 18. Çiñh. Gṛm. 1, 3, 22. Kauç. 79. Āçv. Gṛm. 1, 8, 6. 2, 6, 9. Līp. 1, 1, 14 (अ). (यदा) वृक्षाः स्रवसि रुधिराणि Smapv. Ba. in Ind. St. 1, 40. Çvrtāçv. Up. 6, 6. M. 3, 9. 4, 120. 7, 76. वृक्षगुल्मावृत् 192. वृक्षारुक्ष MBu. 3, 2545. Raen. 2, 17. नदीकूले, नदीतीरे Spr. 1395. 4299. fg. नदीकूले यथा वृक्षो वृक्षं वा शकुनिर्यथा (त्यजति) 4298. वृक्षं तीक्ष्णफलं त्यजति विष्णुः 2883. Varāṇ. Bāh. 8, 5, 9. वृक्षगुल्मा लताया 29, 14. 43, 17. चात्मापराधवृक्षस्य फलानि Spr. 2644. मेघ्य M. 6, 18. वृक्षाग्रिष्ठा Spr. 2884. फलदानो वृक्षाणां हेदनम् M. 11, 142. ऽच्छेदं Verz. d. Oxf. H. 281, b, 22. fg. ऽभञ्जन 26, b, 25. वृक्षाद्यापन 35, a, b. 40, b, 41. वृक्षात्सर्ग ebend. ोपया 12, b, 24. 86, b, 18. fg. 87, a, 24. fg. Verz. d. Cambr. H. 64, 9. ोपय R. Gona. 2, 87, 2. वृक्षारोपक M. 3, 168. in comp. mit dem Namen des Baumes: कृतक 6, 67. मन्दार 0 Çiñ. 100, 16. पर्वदी 0 Hir. 18, 7. शिशिपा 0 Verz. in LA. (III) 4, 1. 2. वृक्ष 21, 11. am Ende eines adj. comp. f. वा MBu. 1, 5220. 7, 897. Raen. 11, 16. Im System ein Baum, welcher (sichtbare) Blüthe und Frucht hat, M. 1, 47. Suça. 1, 4, 17. die ganze Pflanzenwelt in fünf Klassen eingetheilt: वृक्षगुल्मलतावृक्षस्यवृक्षारोपकस्य: MBu. 6, 171. 13, 2992. Pflanze überh.: किपाक 0 Spr. (II) 784. HALI. 8, 42 (कीर). — 2) Todtenbaum, Sarg AV. 18, 2, 25. — 3) Stab des Bogens RV. 10, 27, 22. AV. 1, 2, 8. — 4) Gestell in einigen Compp. — 5) wohl so v. a. वृक्ष Wrightia antidysenterica Suça. 2, 434, 7. — Vgl. अश्विवृक्ष, कल्प, कैमुदी, नीर, गुण, चेत्य, दश, दीप, निर्वल, पूति, बीज, बोधि, ब्रह्म, भार, भूत, भृङ्ग, मका, रक्त, राज, सीमा.

वृक्ष (von वृक्ष) m. 1) ein armes Bäumchen Kumāras. 8, 14. आयम 0 Raen. 1, 70. am Ende eines adj. comp. ohne den Nebenbegriff: अ 0 baumlos R. 4, 44, 88. Raen. 1, 51. f. वा R. 1, 9, 5. Vgl. गन्ध, फल (in beiden comp. Baum überh.). — 2) Wrightia antidysenterica (ein mittelgroßer Baum, s. कुष्ठ) RATNAM. 30. n. die Frucht Suça. 1, 182, 15. 325, 1. 431, 11. 482, 2. 2, 52, 6. 109, 21. 135, 5. 457, 7.

वृक्षान्द = विदारिकन्द die Knolle von Ratatas paniculata Chois. Aush. 48.

वृक्षकुट m. a wild cock Wilson.

वृक्षकेश adj. bewaldet: ein Berg RV. 5, 41, 11.

वृक्षपण्ड m. Baumgruppe Kīc. zu P. 4, 2, 28. वृक्षपण्ड R. 4, 48, 3, 16, 14.

वृक्षधट m. N. pr. eines Agrahāra KATHA. 82, 2.

वृक्षधन्व m. N. pr. eines Fürsten TIRAN. 2, 103. 126.

वृक्षधर m. Affe (Baumwandler) DHANĀJĀLA im ÇKDn.

वृक्षधाय n. Baumschatten, f. वा der Schatten eines einzelnen Baumes (oder zweier Bäume) BHAR. zu AK. nach ÇKDn.

वृक्षतन्त्र m. dessen Amt es ist Bäume niederzukauen R. 2, 80, 2.

वृक्षतैल n. Baumöl d. i. aus Baumfrüchten gewonnenes Öl Schol. zu Kīrt. Ça. 1, 8, 27.

वृक्षत्व (von वृक्ष) n. das Baum-Sein, der Gattungsbegriff Baum SARVADARCANAS. 8, 3.

वृक्षदल n. Baumblatt R. 2, 46, 14.